

Kitab Daniel - Nomer Wolung Puluh Telu

Papat Generasi Adventisme Laodikia: Mbabar Tumujuing Tuwuhing Pakenꦲhelaning Kekejeman Abominasi

Jeff Pippenger

2024-02-16

Yehezkiel pasal wolu ngaturaké patang prakara nistha kang saya tambah gedhéné, kang makili patang generasi Adventisme Laodikia. Pambrontakan taun 1863 ngasilaké sawijining palsu tumrap rong papané Habakuk, kaya déné Harun uga tau gawé sawijining gambar cemburu palsu, yaiku pedhèt emasé, ing wektu kang padha nalika Gusti Allah maringaké rong papaning Sepuluh Préntah marang Musa. Bareng Adventisme Laodikia wiwit nindakaké pakaryan nyingkiraké kayektèn-kayektèn dhasar, kaya kang digambaraké ing pangimpené William Miller, para pimpinan generasi kapisan wiwit nampik wewenangé Kitab Suci, banjur Roh Ramalan. Pambrontakan iku wus saya tuwuh nganti tekan sawijining tataran nalika spiritualisme Kellogg (panteisme) mlebu ing sajarahé pas sadurungé taun 1888.

Nalika pambrontakan taun 1888, spiritualisme kang diprasetyakake déning kamar-kamar gambarané Ézkiel wis tekan sawijining tataran nalika para utusan Minneapolis, sarta nabi wadon iku, malah Roh Suci dhéwé, ditampik.

“Ing pengalaman kita, kita sampun nyumurupi bilih nalika Gusti ngutus sinar-sinar pepadhang saking lawang suci ingkang kabikak tumuju dhateng umat kagunganipun, Iblis ngganggu pikiranipun kathah tiyang. Nanging pungkasanipun dereng dumugi. Badhe wonten tiyang-tiyang ingkang nglawan pepadhang punika lan nindhes tiyang-tiyang ingkang sampun kadadosaken déning Allah dados saluran-saluranipun kanggo medharaken pepadhang. Prakawis-prakawis rohani boten kasumurupan kanthi rohani. Para pangawal boten ngreksa langkahipun selaras kaliyan pambukaning pitedah pangawulaning Allah, lan pesen saha para utusan ingkang satemenipun kautus saking swarga dipun asoraken.”

“Saka pasamuwan iki bakal metu wong-wong kang ngakoni ngerti kayektèn, nanging lagi nglumpukaké ing sakubengé nyawané sandhangan kang ora ditenun ana ing alat tenun swarga. Roh kang wis ditampané ana ing kéné bakal digawa lunga bebarengan karo dhèwèké. Aku gumeter marga saka mangsa ngarep pakaryan kita. Wong-wong kang ana ing panggonan iki ora gelem nyerah marang bukti kang wis diparingaké Gusti Allah bakal perang nglawan para seduluré kang lagi dipigunakaké déning Gusti Allah. Wong-wong mau bakal ndadèkaké banget angel, nalika ana kalodhangan teka ing ngendi dhèwèké bisa nerusaké lan majengaké perang kang padha, yaiku perang kang nganti saiki wis dilakoni. Wong-wong iki bakal nduwèni kalodhangan supaya yakin yèn dhèwèké wis perang nglawan Roh Suci Allah. Sawetara bakal diyakinké; liyané bakal tetep kukuh nyekeli rohé dhéwé. Dhèwèké ora bakal mati marang dhiri lan nglilakaké Gusti Yésus lumebu ing sajroning atiné. Dhèwèké bakal saya lan saya katipu nganti ora

bisa mbedakaké kayektèn lan kabeneran. Ana ing sangisoré roh liya, dhèwèké bakal ngupaya nerapaké marang pakaryan sawijining pola kang ora bakal disarujuki déning Gusti Allah; lan dhèwèké bakal ngudi nindakaké sipat-sipat Iblis kanthi njupuk alih pangendhalèn marang pikiran manungsa, lan kanthi mangkono nguwasani pakaryan lan margi Allah.”

“Saupama para sadulur kita ing pasamuwan punika sampun pasa lan ndedonga sarta ngasorake manahipun wonten ing ngarsaning Allah ing pasrawungan punika, lan sami lenggah kanthi tentrem kangge nyelidiki Kitab Suci sesarengan, mesthi Allah badhé kaluhurna. Nanging roh prasangka ingkang kabekta dhateng pasrawungan punika sampun nutup lawang tumrap berkah Allah ingkang paling limpah, lan para ingkang gadhah roh punika boten badhé wonten ing kaanan ingkang prayogi kangge mirsani pepadhang ngantos sami mratobat wonten ing ngarsaning Allah lan gadhah sawatawis pangraos sepinten cedhakipun sami sampun ngina Roh Suci lan gadhah roh sanès.” *The 1888 Materials*, 832.

Sawisé 1888, Mbakyu White “gemeter marga saka mangsa ngarep” pasamuwan lan pakaryané Allah. Dheweke nyumurupi yèn pasamuwan mau bakal nimbulaké perang rohani kang lumaku terus ana ing antarané wong-wong kang dadi para pamimpin Adventisme Laodikia, lan pasulayan bab “the daily,” iku dadi bukti yèn ramalané wis kaleksanan tumrap generasi iku dhéwé. Nalika semana perang iku ditindakaké déning wong-wong sing ora “pasrah marang bukti kang wis diparingaké Allah” kanggo netepaké “pesen lan para utusan kang dikirim saka swarga,” lan wong-wong iku nglawan “Roh Suci Allah.” Generasi kapindho nyeksèni nalika omah penerbitan lan sanitarium kobong nganti rata karo lemah déning geni paukumané Allah.

“Dinten punika kula tampi serat saking Sesepeuh Daniells gegayutan kaliyan karusakan kantor Review awit kobongan. Kula sanget sedhik nalika nguningani kapitunan ingkang ageng tumrap pakaryan punika. Kula mangertos bilih punika mesthi dados wekdal ingkang sanget abot kangge para sadulur ingkang nyepeng tanggel jawab tumrap pakaryan punika saha kangge para pegawe kantor punika. Kula kaanggèn nandhang sangsara bebarengan kaliyan sedaya tiyang ingkang nandhang sangsara. Nanging kula boten kaget dening pawartos sedhik punika, awit wonten ing sesanti-sesanti ing wayah dalu kula sampun mirsa satunggaling malaékat ngadeg kaliyan pedhang kados geni ingkang kaentang ing nginggil Battle Creek. Sepisan, ing wayah awan, nalika pena kula taksih wonten ing tangan kula, kula kélangan kasadaran, lan katingal kados-kados pedhang murub punika ngglimpang rumiya dhateng satunggal arah lajeng dhateng arah sanès. Kacilakan katingal ngetutaké kacilakan, amargi Gusti Allah sampun dipun asoraké déning reka-dayaning manungsa kangge ngluhuraké saha ngmulyakaké awakipun piyambak.”

“Esuk iki aku kasurung mlebu ing pandonga kang temen-temen, supaya Gusti mimpin sakehing wong kang ana sesambungané karo kantor Review and Herald supaya padha ngupaya kanthi sregep, supaya padha bisa weruh ing babagan apa déné padha wis nglirwakaké akèh pesen kang wis diparingaké déning Gusti Allah.

“Ing sawatara wektu kapungkur, para sadulur ing kantor Review nyuwun pituturku bab pambangunan sawijining gedhong maneh. Nalika semana aku matur, manawa wong-wong kang sarujuk nambah sawijining gedhong maneh ing kantor Review and Herald iku padha wus diparingi weruh apa kang bakal kelakon ing tembé, manawa padha bisa ndeleng apa kang bakal dumadi ing Battle Creek, mesthi ora bakal ana pitakon bab ngedegaké gedhong maneh ana ing kono. Allah ngandika: ‘Pangandikaningsun wis diremehake; lan Aku bakal mbalikke lan ngwalikke manèh.’”

“Ing General Conference, kang dianakaké ing Battle Creek ing taun 1901, Gusti paring bukti marang umaté yèn Panjenengané nimbali supaya ana réformasi. Pikiran padha kasadharaké, lan ati padha kasentuh; nanging pagawean kang temenan ora kalakon. Saupama nalika iku ati-ati kang wangkal padha remuk sajroning panunggal tobat ana ing ngarsané Gusti Allah, mesthi bakal katon salah siji saka pawujudan kakuwasané Gusti Allah kang paling agung sing tau katon. Nanging Gusti Allah ora diajèni. Paseksèn-paseksèn saka Rohé ora digatèkaké. Wong-wong ora misahaké awaké saka pakulinan-pakulinan kang kanthi cetha nalisir marang prinsip-prinsip kayektèn lan kabeneran, kang kuduné tansah dijaga ana ing pakaryané Gusti.”

“Pesen-pesen marang pasamuwan ing Epesus lan marang pasamuwan ing Sardis wis kaping bola-bali diulangake marang aku déning Panjenengané kang maringi piwulang marang aku tumrap umaté. ‘Maranag malaékat pasamuwan ing Epesus tulisen; Mangkéné pangandikané Panjenengané kang nyekel pitu lintang ana ing asta tengené, kang mlaku-mlaku ana ing tengahing pitu kaki dian emas; Aku pirsakèhé panggawému, lan rekasamu, lan kasabaranmu, lan kepriyé kowé ora bisa nahan wong-wong kang ala; lan kowé wis nyoba wong-wong kang ngaku yèn dhèwèké rasul, nanging satemené dudu, lan kowé wus nemokaké yèn dhèwèké iku wong goroh; lan kowé wis nandhang, lan nduwèni kasabaran, lan marga saka Asma-Ku kowé wis rekasa, lan ora semaput. Nanging Aku nduwèni sawatara prekara marang kowé, amarga kowé wis ninggal katresnanmu kang wiwitan. Mulané elinga saka ngendi kowé wus tiba, lan mratobata, lan lakonana panggawé-panggawé kang kapisan; yèn ora mangkono, Aku bakal énggal rawuh marang kowé, lan bakal nyingkiraké kaki dianmu saka panggonané, kajaba yèn kowé mratobat.’ Wahyu 2:1–5.

“Mulané tulisen marang malaékaté pasamuwan ing Sardis: Mangkéné pangandikané Panjenengané sing ngasta pitung Rohing Allah lan pitung lintang; Aku pirsakèhé pakaryanmu, yèn kowé duwé sesebutan yèn kowé urip, nanging satemené kowé mati. Padhaa waspada, lan kuwatna samubarang sing isih kari, kang wis arep mati; awit Aku ora nemu pakaryanmu sampurna ana ing ngarsané Allah. Mulané élinga kepriyé kowé wis nampani lan krungu, banjur cepeng teguh, lan mratobata. Mulané manawa kowé ora waspada, Aku bakal teka marang kowé kaya maling, lan kowé ora bakal ngerti ing jam pira Aku bakal teka marang kowé.” Wahyu 3:1–3.

“Kita sami nyumurupi kaleksananing pepènget-pepènget punika. Dereng naté Kitab Suci kapenuhan kanthi langkung trep tinimbang punika.

“Manungsa bisa ngadegaké bangunan-bangunan sing dibangun kanthi paling tliti lan tahan geni, nanging mung sapisané tangané Gusti Allah nyentuh, mung sawijiné cemlorot saka swarga, bakal nyirnakaké saben pangungsèn.

“Wis kadangu takon manawa aku duwe pitutur apa waé kang bisa dakparingaké. Aku wis maringi pitutur kang wus diparingaké Allah marang aku, kanthi pangajab supaya bisa nyegah tumibane pedhang murub kang gumantung ing sadhuwuré Battle Creek. Saiki apa kang daktakuti wis kelakon—yaiku pawarta bab kobonge gedhong Review and Herald. Nalika pawarta iki teka, aku ora kagèt babar pisan, lan aku ora nduwé tembung apa-apa kang bisa dakucapaké. Apa kang saka wektu tekan wektu kudu dakandharaké lumantar pepènget ora nggawa pengaruh apa-apa kajaba mung ngategaké atiné wong-wong kang ngrungokaké, lan saiki aku mung bisa kandha: Aku banget sedhah, banget-banget sedhah, yèn prelu bilai iki kudu tumiba. Pepadhang wis cukup diparingaké. Saupama pepadhang iku ditindakaké, pepadhang luwih lanjut ora bakal dibutuhaké.” Testimonies, volume 8, 97–99.

Generasi kapindho Adventisme dudu sawijining kamenangan, lan sajroning kasampurnaning Yehezkiel bab wolu, pambrontakan mau mung saya terus ndadra.

“Lumantar pesen-pesen tinulis lan lumantar geni, Pangéran wis mratélakaké yèn Panjenengané kersa supaya umaté pindhah metu saka Battle Creek. Mugi Gusti Allah nulungi kita supaya mireng swarané. Apa iku ora ana tegesé tumrap kita yèn loro lembaga agung kita ing Battle Creek kasirnakaké déning geni? Kowé bisa kandha, ‘Nanging Sanitarium sing anyar nduwèni akèh pasien.’ Inggih; nanging sanadyan ana pirang-pirang éwu pasien ana ing kono, iku dudu alesan apa waé sing ndhukung supaya umat kita mbangun omah-omah ing Battle Creek lan manggon tetep ana ing kono.

“Panggodha saya tambah akeh. Manungsa padha nampik pepadhang sing wis dikirim déning Gusti Allah lumantar Paseksiné Roh Panjenengané, lan padha milih reka-dayané dhéwé lan rancangané dhéwé. Apa manungsa bakal tetep misahaké awaké saka Gusti Allah? Apa Panjenengané kudu nglairaké bebenduné kanthi cara sing luwih cetha manèh tinimbang sing wis Panjenengané tindakaké?” Pamphlets, SpTB06, 45.

Para wong padha “milih reka-dayané dhéwé lan rancangané dhéwé,” kaya kang dipratandhaké déning pitung puluh pinituwa ing kamar-kamar gegambaran ing Yehezkiel pasal wolu, kang ngumumaké, “Pangéran ora mirsani kita.” Pangéran ngedegaké sawiji nabi wadon lan maringi dhèwèké “wahyu-wahyu kabuka” pas patang puluh taun, nganti taun 1884. Panjenengané masang tapak asmané tumrap peparing iki, amarga Panjenengané kang maringaké lan mungkasi iku ing sawijining kutha aran Portland, lan Panjenengané maringaké iku lawasé patang puluh taun. Sakdurungé banget “wahyu-wahyu kabuka” iku mandheg, para wong tuwa wiwit ngrusak wewenang Kitab Suci lan Roh Ramalan ing taun 1881 lan 1882. “Wahyu-wahyu kabuka” iku banjur rampung ing taun 1884, lan sajroning patang taun pambrontakané Korah, Datan, lan Abiram kaulang manèh ing Konferènsi Umum taun 1888.

Pambrontakan taun 1888 ngasilaké paningkatan pambrontakan kang ndadèkaké campur tangan langsung saka Gusti Allah ing sajarah Adventisme Laodikia nalika Panjenengané ngobong pakaryan penerbitan lan pakaryan kasehatan. Nanging, paukuman-paukuman langsung mau ora nyegah pambrontakan kang wus lumaku. Ing taun 1919 dianakaké sawijining Konferènsi Alkitab, ing kana salah siji saka para pambrontak utama generasi kapindho, William Warren Prescott, teolog kang dididik ing universitas-universitas Protestan murtad, dadi pimpinan utama ing nyurung pandhangan setanis kang ngaku yèn “the daily” nggambaraké pakaryan Kristus ing papan suci, lan marakaké sawatara paparan.

Sajarah negesake bilih ing konferènsi Alkitab taun 1919 punika, Prescott ngaturake satunggaling Injil ingkang kadadosan saking nyingkirake saben piwulang pokok saking pesen kenabianipun para Millerit. Panjenenganipun malah ngupaya nyingkirake kalih èwu telung atus dinten punika, nanging boten saged ngleksanani. Nanging makaten, panjenenganipun ngaturake satunggaling Injil ingkang saestu tanpa isi pangertosan-pangertosan kenabianipun para Millerit. Injilipun dipun tampik wonten ing rapat punika, nanging para pamimpin wuta punika tetep mutusake ngasta rerangkèn presentasinipun lan nyusun dados satunggaling buku kanthi irah-irahan, *The Doctrine of Christ*. Buku punika dados pralambang tekane generasi kaping tiga Adventisme Laodikia.

Kitab punika nggambaraken satunggaling Injil sanès tinimbang Injil Millerit saking Habakuk pasal kalih, lan Paulus maringi pirsira dhateng kita bilih injil sanès punika satemenipun boten Injil babar pisan.

Aku gumun, yèn kowé kok enggal banget padha nyimpang saka Panjenengané kang wus nimbali kowé menyang ing sih-rahmaté Kristus, marang Injil liyané: kang satemené dudu Injil liyané; nanging ana sawatara wong kang gawe gègèr atimu lan padha ngupaya mbalèkaké Injilé Kristus. Nanging sanadyan aku, utawa malaékat saka swarga, martakaké marang kowé Injil liyané tinimbang kang wis dakwartakaké marang kowé, wong kuwi kena ing ipat-ipat. Kaya kang wus dakucapaké sadurungé, mangkono uga saiki dakucapaké manèh, manawa ana wong kang martakaké marang kowé Injil liyané tinimbang kang wis koktampani, wong kuwi kena ing ipat-ipat. Galatia 1:6–9.

Generasi katelu Adventisme dipunlambangaken déning jijik katelu ing Yéhezkièl, nalika para wanita sami nangisi Tammuz. Tammuz punika déwa Mesopotamia ingkang gegayutan kaliyan kasuburan lan siklus tetuwuhan. Tammuz kadhangkala dipungambaraken minangka pangon utawi nom-noman, ingkang dipunsambungaken kaliyan owah-owahan mangsa lan tuwuhing tetanèn. Pejahipun Tammuz lan wungunipun malih salajengipun gegandhèngan kaliyan kalènder tetanèn. Miturut mitologi punika, Tammuz badhé pejah utawi sirna nalika sasi-sasi mangsa panas, ingkang dipuntingali minangka pralambang layunipun tetuwuhan ing mangsa ingkang panas lan garing. Tangisan tumrap Tammuz punika satunggaling ritus pangruwatan duka ingkang nglebeti rerintihan amargi pejahipun utawi sirnanipun Tammuz nalika sasi-sasi mangsa panas, lajeng dipunlajengaken kanthi kabingahan amargi wungunipun malih, ingkang nglambangaken pambarharuan tetuwuhan lan gesang tetanèn.

Nangisi Tammuz nggambarake sawijining pesen udan pungkasan palsu, yaiku apa kang diwakili déning Injilé W. W. Prescott. Panyingkiran dhasar kenabian, kang diwiwiti ana ing pambrontakan taun 1863, tekan ing sawijining titik ing taun 1919, nganti Adventisme Laodikia nglilani Injil palsu iku diadegaké. Injil palsu mau adhedhasar kanthi kebak marang metodologi Protestantisme murtad. Arsitek asliné yaiku W. W. Prescott, lan kaya William Miller, Injilé wong loro iku padha-padha adhedhasar pangerten dhasaré bab “the daily,” ing kitab Daniel. Kaloro Injil mau diwakili ing pethikan 2 Tesalonika, ing ngendi Miller kawitan nemokaké yèn “the daily,” makili paganisme. Ing pethikan mau ana sawijining golongan kang diwakili déning Miller, yaiku wong-wong kang nampani bebener kang dipralambangaké déning Paulus, lan golongan sijiné maneh kang ora nduwèni katresnan marang bebener.

Ing dina-dina wekasan ana siji golongan, kang dilambangaké déning Miller, “mangertèni” lan nampa udan pungkasan, lan golongan liyané, kang dilambangaké déning Prescott, nampa kasasar kang rosa. Kasasar kang rosa kang padha tanpa iku dhedhasar marang Injil palsu, kang satemené dudu Injil babar pisan, lan iku nandhani piwulang palsu bab udan pungkasan. Mangkono, nistha katelu ing Ezekiel iku para wanita (gréja-gréja Adventisme Laodikia), nangisi Tammuz. Luh-luhing mangsa panas (udan) wong-wong mau dimaksudaké kanggo ngasilaké wohing panèn.

Bédané antarané rong jinis pekabaran udan pungkasan nyakup saindhenging Alkitab lan Roh Ramalan. Alkitab bola-bali negesaké yèn udan iku ditahan saka umat kang ora manut.

Ana wong padha ngucap, Manawa ana priya ngpegat bojone, lan bojone mau lunga saka dheweke, banjur dadi kagungane priya liya, apa priya iku bakal mbalek marang dheweke maneh? Apa tanah iku ora bakal dadi najis banget? Nanging sira wus tumindak laku jina karo akeh para kekasih; nanging balia maneh marang Ingsun, mangkono pangandikané Pangéran. Anggènana mripatmu marang panggonan-panggonan ing dhuwur, lan delengen ing ngendi sira durung tau katandukan. Ana ing pinggir dalan sira lungguh ngenteni wong-wong mau, kaya wong Arab ana ing ara-ara samun; lan sira wus najisaké tanah iku marga saka pelacuranmu lan pialamu. Mulané udan deres wis dipenggak, lan ora ana udan pungkasan; nanging bathukmu kaya bathuk wanita tuna susila, sira ora gelem isin. Yeremia 3:1-3.

Adventisme Laodikia wiwit tumindak minangka sundel ing taun 1863, lan wiwit wektu iku udan deres wis ditahan. Wong-wong iku ora gelem isin marang pambrontakane, lan kekurangan andhap-asor iku ngasilake bathuké sundel, dene sundel ing ramalan Kitab Suci iku kapausan. Generasi katelu iku papan ing ngendi pakaryan pungkasan kanggo nyawisake sujud marang tandha sundel saka Roma kasampurnakake. Panata kanggo generasi kaping papat kasampurnakake ana ing generasi katelu, lumantar piwulang palsu bab udan pungkasan. Kaya dene pambrontakan taun 1863, lan pambrontakan taun 1888, pambrontakan taun 1919, padha selaras karo 11 September 2001, awit nalika bangunan-bangunan ing Kutha New York ambruk, malaekat kang gagah prakosa saka Wahyu wolulas tumurun lan udan pungkasan kang sejati wiwit.

“Udan pungkasan bakal tumiba marang umat Allah. Ana malaékat kang gagah prakosa bakal tumurun saka swarga, lan saindenging bumi bakal katerangan déning kamulyané.” *Review and Herald*, 21 April 1891.

Nalika udan pungkasan wiwit tumiba, para wong tuwa saka Adventisme Laodikia ora bakal ngakoni iku minangka udan pungkasan, awit wong-wong mau wis didoktrin déning piwulang palsu bab udan pungkasan, kang dilambangaké déning Yéhezkièl minangka para wanita kang nangisi Tammuz, lan sajroning penerapan minangka sawijining pekabaran bab katentreman lan kaamanan.

“Mung wong-wong sing urip miturut pepadhang sing wis diduwèni bakal nampa pepadhang kang luwih gedhé. Manawa kita ora saben dina maju ing ngetrapake kautaman-kautaman Kristen kang aktif, kita ora bakal ngenali pawujudaning Roh Suci ing udan pungkasan. Bisa waé iku lagi tumiba ing ati-atiné wong ing sakiwa-tengen kita, nanging kita ora bakal mbedakaké utawa nampani iku.” *Testimonies to Ministers*, 507.

Para penjaga umat ora bisa ngenali tekane udan pungkasan, amarga Injil palsu bab udan pungkasan palsu sing dianut déning wong-wong mau, nyélaki kemungkinan anané samubarang kawujudan pangwasané Allah kaya kang wis tau ana ing jaman-jaman biyèn.

“Bakal ana ing pasamuwan-pasamuwan sawijining panyatane daya Gusti Allah kang nggumunake, nanging iku ora bakal tumiba marang wong-wong kang durung ngasorake awake ana ing ngarsane Pangéran, lan mbukak lawanging ati lumantar pangaken dosa lan pamratobat. Ing panyataning daya iku kang madhang bumi kanthi kamulyaning Allah, wong-wong mau mung bakal weruh sawijining prakara kang, sajroning kawutahane, dianggep mbebayani, sawijining prakara kang bakal nuwuhake rasa wedine, lan wong-wong mau bakal ngiyatake awake kanggo nglawan iku. Amarga Pangéran ora makarya manut gagasan lan pangarep-arep wong-wong mau, wong-wong mau bakal nentang pakaryan iku. ‘Yagéné,’ mangkono pangandikane, ‘apa kita ora mesthine wanuh marang Rohé Allah, dene kita wis ana ing pakaryan iki nganti pirang-pirang taun?’—Amarga wong-wong mau ora nanggapi pepènget-pepènget, panyuwunan-panyuwunan kang ana ing piweling-piwelingé Allah, nanging kanthi terus-terusan ngucap, ‘Aku sugih, lan saya akèh bandha, lan ora butuh apa-apa.’ Kaprigelan lan pengalaman dawa ora bakal ndadekake manungsa dadi saluran pepadhang, kajaba wong-wong mau masrahake awake ana ing sangisoring soroting padhang kang sumunar saka Srengéngé Kabeneran, sarta katimbangan, kapilih, lan kacawisaké lumantar peparang Roh Suci. Nalika wong-wong kang ngurusi prakara-prakara suci padha ngasorake awake ana ing sangisoring tanganing Allah kang kuwasa, Pangéran bakal ngluhurake wong-wong mau. Panjenengané bakal ndadekake wong-wong mau dadi manungsa kang waskitha—manungsa kang sugih ing sih-rahmaté Roh Panjenengané. Sipat wataké kang kuwat lan mentingake dhiri, kekerasan atiné, bakal katon ana ing padhang kang sumunar saka Pepadhang jagad. ‘Aku bakal enggal rawuh marang kowé, lan bakal nggeser kaki padamu saka panggonané, kajaba yèn kowé mratobat.’ Manawa kowé ngupaya Pangéran klawan gumolonging atimu, Panjenengané bakal kapanggih déning kowé.” *Review and Herald*, December 23, 1890.

Para pinituwa ing Yehezkiel bab wolu nampi Injil bab katentreman lan kaslametan ing taun 1919, lan nalika tanggal 11 September 2001 dumugi, wohing pambrontakan sing saya ngrembaka iku kasat mata ing ketidakmampuané wong-wong mau kanggo ngenali rawuhipun udan pungkasan. Ing sajarah sing diwiwiti nalika mangsa wekasan ing taun 1989, Gusti Allah mbalèni gerakan Millerite nganti trep samesthiné. Miller minangka pralambang Élia, lan Élia kanthi temen-temen wis ngandika marang Ahab yèn ora bakal ana udan, kajaba manut pangandikané Élia.

Kita bakal nerusake panimbang kita ngenani generasi katelu Adventisme ing artikel sabanjuré.

“Golongan wong-wong sing ora ngrasa susah merga kemunduran rohaniné dhéwé, lan uga ora nangisi dosa-dosané wong liya, bakal ditinggal tanpa meteréné Allah. Gusti maringi dhawuh marang utusan-utusané, yaiku para wong sing nyekel gaman panyembelihan ana ing tangané: ‘Lungaa sawise panjenengané ngliwati kutha, lan tabokena: mripatmu aja melas, lan aja padha welas asih: patenana nganti tumpes wong tuwa lan wong enom, para prawan, bocah-bocah cilik, lan para wong wadon: nanging aja nyedhaki wong siji waé sing ana tandhané; lan miwitia saka pasucèn-Ku. Banjur wong-wong mau miwiti saka para wong tuwa kang ana ing ngarepé omah.’

“Ing kéné kita nyumurupi bilih pasamuwan—papan kasucèné Pangéran—dados ingkang kapisan ngrasakaken tabokaning bebendunipun Allah. Para priya sepuh, inggih punika tiyang-tiyang ingkang sampun kaparingan pepadhang ageng déning Allah lan ingkang sampun jumeneng dados para pengreksa kapentingan rohani umat, sampun ngianati kapitadosan ingkang dipasrahaken dhateng piyambakipun. Piyambakipun sampun ngasta pendirian bilih kita boten prelu ngantos-antos mukjijat lan panyingkapan kakuwasanipun Allah ingkang cetha kados ing jaman-jaman rumiyin. Jaman sampun ewah. Tembung-tembung punika ngukuhaken boten pitadosipun, lan piyambakipun ngendika: Pangéran boten badhé nindakaken kabecikan, lan ugi boten badhé nindakaken piawon. Piyambakipun kaluwihan sih-rahmat saéngga boten badhé nekani umatingipun kalihan paukuman. Mekaten, ‘Tentrem lan kaslametan’ dados pameca saking tiyang-tiyang ingkang boten badhé malih ngangkat swaranipun kados kalasangka kanggé nedahaken dhateng umating Allah pêlanggaran-pêlanggaranipun lan dhateng brayat Yakub dosa-dosanipun. Asu-asu bisu ingkang boten purun menggonggong punika, punika ingkang ngraosakaken piwales adil saking Allah ingkang kacingakaken. Para priya, para kenya, lan para lare alit sami pejah sesarengan.”

“Pangawulan nistha kang ndadèkaké wong-wong setya nggresula lan nangis iku mung kang bisa katitèni déning mripat kang winates; nanging dosa-dosa kang luwih ala tanpa pepindhan, yaiku dosa-dosa kang ngurubaké cemburuné Allah kang resik lan suci, iku ora kawedhar. Sang Panaliti agunging ati pirsá saben dosa kang katindakaké ing panggonan kang ndhelik déning para pelaku duraka. Wong-wong iki banjur rumangsa aman ana ing pangapusané dhéwé, lan marga saka kasabarané Panjenengané kang dawa, padha kandha manawa Pangéran ora mirsani, banjur tumindak kaya-kaya Panjenengané wus nilar bumi. Nanging Panjenengané bakal mbabar lamisé wong-wong mau lan bakal

mbukak ana ing ngarepé wong liya dosa-dosa kang kanthi temen-temen padha didhelikaké.”

“Ora ana kaunggulan drajat, kamulyan, utawa kawicaksanan kadonyan apa wae, lan ora ana kalungguhan ing kalenggahan suci, kang bakal njaga manungsa supaya ora ngurbanake prinsip nalika padha dipasrahake marang atine dhewe sing kebak cidra. Wong-wong kang wis dianggep pantes lan mursid kabukten dadi para bebeguging murtad lan dadi tuladha ing rasa ora peduli lan ing panyalahragane sih-rahmaté Allah. Laku ala mau ora bakal luwih suwe maneh ditenggang déning Panjenengané, lan ing bebenduné Panjenengané tumindak marang wong-wong mau tanpa welas asih.

“Kanthi rasa enggan Gusti narik rawuhipun saka wong-wong kang wis diparingi pepadhang kang ageng lan kang wis ngrasakake kasektening pangandika nalika ngladosi wong liya. Wong-wong iku biyen naté dados abdi-abdi-Nipun kang setya, diparingan sih kaluhuran lumantar rawuhipun lan pitedah-Nipun; nanging wong-wong iku wus nyimpang saka Panjenenganipun lan nuntun wong liya menyang kasalahan, mulané padha kaparingaké ing sangisoré bebenduné Allah.” Testimonies, volume 5, 211, 212.